

VERONIÄŒÄŒINO EROTICKÄ%o LAÄ KOVÄ•NÄ•

StÄ™eda, 05 kvÄ›ten 2021

Je to už päť let, kdy jsem byla velmi zamilovaná a žila v pohádkovém vztahu s princem v modrém Volkswagenu. Jalo to u partnerských vztahů bylo, podnikli jsme spolu jednu z mnoha společných dovolených. Ačkoliv byl výběr nelze, tentokrát jsem vybrala destinaci a rozhodla jsem se pro ostrov Elba. Jak známo, Elba je italský ostrov ve Středozemním moři, kde žil Napoleon Bonaparte v exilu. A říeknu vám, žee takový exil bych si také nechala líbit.

Krom bohaté zeleně, flory a fauny, se Elba může žít pýšit také velkými množstvím plážů, které hradě mohou konkurovat plážům v Karibiku. Dle průvodce bylo k objevení více, než 100 plážů a to rozdílného geologického složení. Od jemného bělostného písku, přes rušševý písek, až po jemné cihelné kamínky. A my se rozhodli objevit ty nejkrásnější z nich.

Protože můj drahy byl velmi nespokojen vztah k chození, jako já, oba žili jsme veštinu plážů, autem, a kam jsme se nedostali autem, tam jsme se dostali po moři. Můj drahy je vlastněkem malinké lodičky na Curyském jezerě, stejně, jako malé zeděné plachetnice v Karibiku, a tak mě všechny kapitánské zkoušky, včetně bohaté praxe.

Jednoho krásného dne jsme opět vyrazili na moře s tím, žee si dopřejeme romantickou chvíli uprostřed vln a poobědváme spolu na lodi. Dojeli jsme doprostřed zatoky, velmi daleko od břehu, abychom mohli spolu nerušit stráž. Trošku mě znepokojovalo, žee díky tmavým vlnám jsem neviděla na dno, nebotě nepatřím mezi zdatné plavce. V případě nutnosti bych do zajisté mohla nahradit potápěčím sebojku, nebotě fyzické predispozice k tomu mám. Ale můj drahy ex byl velmi profesionálním plavcem a to mě značně uklidnilo.

I přesto, žee bylo na nebi pohádkové azuro, vlny se stávaly náruživějšími a náhle se chová moře přede bouří, ale na modrém nebi nic nenaznačovalo přícházející bouře. Stažle veštinu se vlny si pohrávaly s lodí, jako se spadly lístkem ve větru a mě začalo být značně nevolno. Drahy byl velmi otevřený vychlazený Champagner, nachystal krevety koktejl, sendviče s kaviárem, čerstvé ovoce a jiné dobroty.

Vypadalo to tak lažně, žee i moje ranní snídávka se chtěla na tu krásu podívat. Můj drahy byl velmi tšiv, žee mi není do zpevu, ale neodhadnul žádnost situace. Abych nezklamala jeho píli a snážen, najedla jsem se s ním a po jídle mě přejít dezert v podobě naplněných nášich fyzických tšiv.

Přiznal se, žee na moři v kabině jsem to ještě nikdy nezkusila, proto jsem musela na ležet ocenit jeho nápaditou originalitu. Co ovšem dobrě neodhadnul, bylo to, žee mi na rozbouřeném moři byl velmi špatně. A tak můj drahy byl velmi roztoučeně vrkal a tokal a já nedobrovolně krmila ryby v pravidelných půlminutových intervalech.

Bežhem půl hodiny byl můj žaludek nekolikrát

průběžně jsem na rudy, prohodil si místo se strážníky a vydal se na expedici do dýchacího uložení. Mezi vzlyky a zvracením jsem s notnou dávkou námahy dokázala vykročit prosbu, žít chci jet zpátky, protože jsem zlomyslný vůči odraženému obsahu mého záznamu a ani kábelka, potažmo muššj drahý byli byly nebyl usměřen.

Muššj drahý byli byly chtěl alespoň trosku napravit muššj zážitky ze zkazeneho výletu, a tak mi dal pět minutové sčítání a dovolil mi řídit loďku zpátky. Jakmile se cílově ocitne u kormidla, hned je mu lepe a až na pár karambolůš jsem nás oba bezpečně dopravila do přístavu.

Když jsme dorazili do apartmánu, naplnili jsme nás fyzickou touhu pěkne po staru v posteli. Zeme se sice několikrát zadržela, ale nic se nehoupalo.

Ačkoliv se na tento zážitek nezapomím, všim bezpečně, žít mě v malé lodi na otevřené moře už nikdy nikdo nedostane.

Dobrodružka VERONIKA